

ASKER SEILFORENING

Godt å være formann



Det er godt å være formann når foreningen fungerer. Det gjør Asker Seilforening! Båtene er satt på vannet, plansen er ryddet, jolle- og brettseilere som er viderekomne er i gang for lengst og nybegynnerne går på vannet for første gang.

Sola skinner, det blåser passe mye og man kan i grunnen bare nyte synet som blir en realitet takket være at alle i foreningen tar ansvar for sine deler av oppgavene. Akkurat i år synes jeg alle

har vist interesse og utført alt prikkfritt. Det er bare herlig.

Så skal vi glede oss sammen med seilerne våre og i løpet av året prøver vi å komme i gang med rehabiliteringen av klubbhuset. Jeg føler dette blir et godt Asker Seilforening år.

Egil Magne Haugstad, leder i Asker Seilforening

Brettseiling er lett vint

PEDER STIANSEN

Alder: 14 år
Båtklasse: Brett, Bic Tecno 295
Seilt siden: 1998 (8 år)

AV KÅRE ELNAN • Hvorfor startet du med seiling?

– Det var pappa som ville at jeg skulle begynne.

Hva er best med seiling?

– Det er skikkelig gøy når det går fort. Jeg liker mye vind, mye fart og spesielt når man kan hoppe!

Hvorfor startet du med brettseiling?

– Onkelen min hadde seilbrett på hytta som jeg fikk låne, og det var gøy nesten med en gang. Og så har jeg flere venner som seiler brett.

Har du seilt andre båter?

– Ja, jeg har seilt to år i Optimist og to år i RS Feva.

Hva er det beste med å seile brett?

Det er spesielt farten man kan oppnå på seilbrett som appellerer til Peder. Det er når det blåser mye og det går skikkelig fort, at det er morsomt. Det er også et godt brettmiljø i Asker, med 7-8 brettseilere som deltar i norgescupen.

Har du noen spesielle mål for sesongen?

– Ja, jeg vil lære vannstart,



som er å starte seilingen direkte fra liggende posisjon i vannet. Seilet fylles med vind som drar seileren opp av vannet.

Peder har ikke noen uttalte mål i forhold til resultater, men håper å komme blant den beste halvparten i NC-regattaene i år.

Har du noen langsiktige mål?

– Ja, jeg skal ha det GØY!

Vil du anbefale brettseiling til andre?

– Ja, jeg vil anbefale brettseiling til alle. Det er lett vint og det krever lite for å beherske grunnteknikken. Brettseiling er morsomt fordi det går fortere, og i tillegg et det veldig hyggelig og lett å bli en del av brettseilergruppen i Asker.

Han virker overbevisende Peder, på sin rolige og hygge-



En nybakt seiler

I forhold til de fleste andre på Blakstادتangen karakteriserer Steiner Gundersen seg som en relativt fersk seiler, og definitivt turfremfor regattaseiler.

AV KÅRE ELNAN • Steiner Gundersens seilkarriere startet for syv år siden da han solgte sin motorsnekke, en Sjømann 22 fot fra 1980, til fordel for dagens Bavaria 30 Cruiser. Det er et valg han ikke angre på. Det er jo deilig med ny båt, og herlig å rulle ut seilene når forholdene er gunstige for en rolige seilas.

Men det er ikke bare fordelene med seilbåt, aner jeg?

– Ulempen med seilbåt er jo det som stikker opp over dekk, og ut under båten. Håndtering av rigg og mast, samt å passe på å ha nok vann under kjølen er litt uvant når man kommer fra motorbåt. Men jeg har aldri vært på grunn, forteller Steiner. Et mykt, kjærlig dunk i kjølen regner han ikke for grunnstøting!

Det ligger et snev av lun østfolding når Steiner snakker. Med sin bakgrunn fra Fredrikstad og Hvaler har han en forrolig seiling for østsiden av fjor-

FERSK: Steiner Gundersen byttet fra motor til seil for 7 år siden.

den og spesielt svenskekysten. – Første stopp er gjerne Hankøundet, der trives jeg og kona. Deretter går ferden mot Strömstad, til en «poll» der vi gjerne ligger.

Steiner nevner også Havstensund, for ikke å glemme Gullholmen – der han synes det er fantastisk fint. Men man må være tidlig ute for å få plass, aller helst et par uker før de andre...

I sommer går turen til Marstrand, der han og fruene skal tilbringe noen dager med resten av familien – med sine voksne barn.

Budstikkas lesere ga båten navn

PÅ DEKK: OTTAR WILLE

Navn: Ottar Wille
Båttype: Egenbygd i ferrosement etter tegninger fra New Zealand
Årsmøll: 1976 (båten)
Båtens navn: LABOREMUS

AV KÅRE ELNAN • LABOREMUS – det var jo et originalt navn?

– Ja, det var Budstikka som skrev om byggeprosessen den gang på 1970-tallet – om prosessen fra jeg mottok tegninger, til jeg støpte skroget med stålspant, ferrosement og flere lag hønsenetting på hver side. Jeg fortalte journalisten at jeg manglet navn på båten, og det var en av Budstikkas lesere som foreslo LABOREMUS. Det er latin og betyr den som arbeider. Jeg syntes det passet bra.

Ottar Wille har etter eget utsagn «bare» vært medlem av Asker Seilforening siden 1954 og kjenner seilforenin-



gen ut og inn. Han startet med Andunge på Børsholmen. De startet sesongen med å dytte isflakene unna for å komme på sjøen for å seile.

– Vi seilte hver dag, minnes Ottar, – og gikk på skolen når vi hadde tid»

LABOREMUS har vært med på mangt. Ottar jobbet og bodde en periode i Spania, og fikk båten fraktet til Middelhavet, der han seilte den i flere sesonger. I 1982 ble kursen

satt nordover mot hjemlige farvann. Det ble full storm fra Dover over Biskaya, og videre over Nordsjøen. Både båt og mannskap kom hele hjem.

Noen favorittfarvann her hjemme?

– Røssøundet ved Havna i Tønsberg er fint. Og når ungene var små, var vi flere familier som tilbrakte 1-2 uker ved Klåholmene, nordre del av Sandøya utenfor Lyngør. Det var en fin tid, sier Ottar.

DET NATURLIGE SAMLINGSSTED FOR SEILING OG BÅTLIV • www.asketseilforening.no



FOR Å VINNE:

Tommy Bergman oppsummerer hva som skal til for å vinne Færder'n med følgende:

- Vinnerviljen – man må være på hugget, ville seile fortest hele tiden, i mye og lite vind.
- Fokus – tenk flere trekk frem i seilassen
- Snakk sammen, bygg erfaring og del kunnskap, og ikke minst...
- «Konsentrasjon, konsentrasjon, konsentrasjon»!



MORITZ JENSEN

FÆRDERTIPS FRA LURINGEN

«Konsentrasjon, konsentrasjon, konsentrasjon...»

Færder'n er elsket og hatet. En regatta der mange har meninger om mangt, om vær og vind og om de lure veivalgene. Det er minst like mange meninger om Færder'n som antall startende båter.

AV KÅRE ELNAN • Jeg traff Tommy Bergman på Tangen under vårpussen av LURINGEN, en Finnulf 39, som kan skilte med flere seire i Færder'n enn skipperen kan huske, hvorav en «over all». Han deler mer enn gjerne sin kunnskap og erfaring fra Færder-seilaserne.

– Færder'n er spesiell. Det er ingen andre seilaser i Norge som byr på tilsvarende utfordringer med varierende strømforhold, vindforhold, veivalg, og mannskapets tekniske håndtering av båt og seil. Alle gjør feil, de som gjør færrest feil vinner, sier han.

FORBEREDELSENE. For å kunne seile godt er det en forutsetning at båten er trimmet, at skipper og mannskap kjenner båten og at alle kan sin rolle om bord. I tillegg skal også utstyret være sjekket og klart.

Det er naturligvis viktig å være best mulig samkjørte, ta noen treningsøkter, aller helst i regattasammenheng. Da får man frem hva som fungerer, og hva man kan bli bedre i.

– Husk at båten som skal seile Færder'n ikke er et lasteskip, men en seilbåt. Det er nødvendig å ta med seg hele turutstyret når man skal seile regatta. Tøm båten for unødvendig vekt, gjør den lettest mulig, sier Tommy.

I tillegg er det naturligvis

viktig å være best mulig forberedt på flo og fjære, vær-, vind- og strømforhold man vil gjøre underveis. Det i kombinasjon med å sjekke kartet og planlegge alternative veivalg, er viktige forberedelser til en god seilas.

– Strømmen spiller ofte en viktig rolle, så god kjennskap til dybdeforholdene kan derfor være av stor betydning for å gjøre de riktige veivalgene. Strømmen går raskest på dypest vann, medstrøm og motstrøm.

Tommy understreker viktigheten av hele tiden å følge med på strømforholdene, spesielt i trange farvann.

– Husk at strømmen spiller en viktig rolle, ikke bare i Drøbaksundet. Allerede fra start er det viktig å følge med på hvordan strømforholdene er.

STARTEN. Starten er naturligvis viktig, og her tar skipperen på LURINGEN en sentral rolle. Basert på rapporteringer fra mannskapet om gjenstående tid til start, avstand til startlinjen og plassering i forhold til (le) båter, bestemmer han hvor på startlinjen han vil være. Om starten ikke er optimal, er det viktig å ikke la dette skape negativitet om bord.

– Tenk positivt, vær offensiv og tenkt fremover. Det er fortsatt et lite hav av tid å vinne på, sier han.

– I starten er det mange båter, flere enn i de fleste andre regattaer. Du må derfor tenke litt annerledes enn på en vanlig onsdagsregatta. Se etter fri vind, søk mot vind-lommer i felte og fokuser på å holde båt fart!

Er det motstrøm i starten kan det lønne seg å gå til styrbord, mellom Dyna og Bygdøylandet, holde seg innunder land der strømmen er svakest.

Om skipper og mannskap kjenner farvannet man skal seile i, er det lettere å gjøre de riktige valgene og følge med på skyer som kan skape vind, på strøm og på båter foran i feltet. Samlet gir dette mulighet til å ta de «riktige» veivalgene.

DROPP FÆRDERGRYTA. Det er selvfølgelig viktig at skipper og mannskap får i seg nødvendig mat og drikke underveis, ikke gå næringstom slik at du mister konsentrasjonen. Det er imidlertid langt derfra, til å diske opp med tradisjonelle «Færdergryta» eller gass-tronomiske avarter så fort man har kommet litt ut i fjorden.

– Færder'n er en regatta – ikke en kokkekamp, og gourmetmåltidene kan tas når man kommer i land, mener Tommy.

VEIEN VIDERE. – Når man nærmer seg Aspond og Håøya, møter man ofte et strømskille. Her gjelder det å være på vakt! Alle om bord må observere det som skjer i og rundt båten, komme med innspill, og bidra til å gjøre de riktige beslutningene. Har man medstrøm kan det være fornuftig å ha Askholmene om styrbord ved motstrøm motsatt.

Når man nærmer seg Oscarsborg, blir det gjerne enda mer utfordrende, mer strøm og kanskje mindre vind. Der er det ekstra viktig å holde konsentrasjonen på topp. Hvor finner man le for motstrømmen? Bak små øyer, på de grønne partiene. LURINGEN går gjerne inn Vindfangbukta, for deretter å krysse over mot Storeskjær.

På vei ut fra Drøbaksundet er det lurt å holde seg på god avstand fra Hurum-landet,

dels på grunn av sterk strøm, dels på grunn av at man lett havner i vindskyggen bak det høye Hurumlandet.

Ved Filtvedt venter kaos, mange båter skal igjennom «gate'n» der, og ikke alle er like rutinerne i slike situasjoner. Det er derfor viktig å planlegge rundingen nøye, og få med seg hele mannskapet på hva som skal skje.

Kommunikasjon. For at båten skal fungere som et lag, er det viktig at mannskapet snakker sammen og at skipperen er tydelig på hva som skal skje, slik at mannskapet er best mulig forberedt på veivalgene man har bestemt seg for. Ingen klarer å seile best hele tiden. For å seile bra må man være konsentrert, det er derfor viktig at skipper (og mannskap) unner seg en «power-nap» for å samle overskudd og energi for utfordringene som kommer. Pass på å spise og drikke.

FRA FILTVET – ØST ELLER VEST? Veivalget fra Filtvet er viktig, skal man gå øst eller vest? Her er det mange forhold å ta hensyn til. Har det regnet mye slik at strømmen fra Drammenselva er stri er spørsmålet: Skal man holde vestsiden, gå på innsiden eller utsiden av Bastøy eller skal man ta det lange benet mot Bile og Jeløya på østsiden av fjorden?

– Pass i så fall på grunnene ved Neskrakken og Langgrunnen vest for Jeløya, advarer Tommy, som mener det er viktig at man diskuterer underveis og at hele mannskapet engasjerer seg og analyserer forholdene. Uansett seil og utstyr er båten aldri bedre enn mannskapet om bord.

– Hva med Bolærne?
– Øygruppen består av et stort antall øyer og ikke minst skjær... Det er flere Færderseilere som har møtt moder

jord ved Bolærne. Her gjelder det å være våken. Det er igjen strømforholdene som bør gi svaret på om man skal seile gjennom eller på utsiden av denne øygruppen. Om man er sikker på medstrøm kan det lønne seg å seile gjennom. Hvis ikke lønner det seg stort sett å holde seg utenfor, er rådet fra Tommy.

Avstanden til Store Færder er omtrent lik, om du seiler innenfor eller utenfor Bolærne. Husk at om natten ligger det ofte vind midt i fjorden.

STORE-FÆRDER – LILLE-FÆRDER OG TRISTEIN. – Når man har kommet så langt i seilassen, begynner man å bli slitne – både mentalt og fysisk, og det er viktig at man oppmuntrer hverandre og tar med seg de små «seirene» man har underveis for å holde motivasjonen oppe. Fra Store-Færder må man tenke hvordan komme fortest til Tristein; tenk kor-teste vei. Ved Tristein er det styrbord runding, og spinnaker derfra til mål. Planlegg å få opp spinnakeren tidlig, mange båter taper unødig mye på dårlige rundinger og trege spinnakere... Deretter er det samme vurdering av veivalget ved Bolærne, før man nærmer seg innseilingen ved Slagen-tangen og en godt planlagt jibb utenfor Åsgårdstrand.

DEN SISTE ETAPPEN MOT MÅL. Etter runding Åsgårdstrand er det lett å miste fokus, man er mentalt i mål, alternativt i kjelleren. Ingen av delene er å anbefale. De som klarer å holde konsentrasjonen på topp de siste milene til mål, kan ta flere plasser på det siste strekket. LURINGEN har minst et par ganger lurt til seg seieren mellom Åsgårdstrand og Horten.

